РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

13 ноември 2008 година*

По дело C-214/07

с предмет иск за установяване на неизпълнение на задължения, предявен на основание член 88, параграф 2 ЕО на 23 април 2007 г.,

Комисия на Европейските общности, за която се явява г-н C. Giolito, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург,

ищец,

срещу

Френска република, за която се явяват г-н G. de Bergues, г-жа S. Ramet и г-н J.-C. Gracia, в качеството на представители,

ответник,

* Език на производството: френски.

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: г-н C. W. A. Timmermans, председател на състав, г-н J.-C. Bonichot, г-н K. Schiemann, г-н P. Kūris и г-н L. Bay Larsen (докладчик), съдии,

генерален адвокат: г-жа E. Sharpston,
секретар: г-н R. Grass,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 12 юни 2008 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С иска си Комисията на Европейските общности иска от Съда да установи, че като не е изпълнила в дадения ѝ срок Решение 2004/343/ЕО на Комисията от 16 декември 2003 година относно схемата за помощи, въведена в действие от Франция относно изкупуването на предприятия в затруднено положение (ОВ L 108, стр. 38, наричано по-нататък „Решението"), Френската република не е изпълнила задълженията, които има по силата на членове 5 и 6 от посоченото решение, на член 249, четвърта алинея ЕО и на член 10 ЕО.

2 Френската република оспорва основателността на иска и иска той да бъде отхвърлен.

Обстоятелства, предхождащи спора

3 Решението определя като схема за държавна помощ правна уредба за освобождаване от данъци, създадена с членове 44 septies, 1383 A, 1464 B и 1464 C от code général des impôts (Общ данъчен кодекс, наричан по-нататък „ОДК“). Тази правна уредба е въведена с loi de finances (Закон за бюджета) за 1989 г. № 88-1149 от 23 декември 1988 г. (JORF от 28 декември 1988 г., стр. 16320), без предварително нотифициране на Комисията.

4 Въз основа на член 44 septies от ОДК дружествата, създадени с цел продължаване дейността на промишлените предприятия в затруднено положение, се освобождават от корпоративен данък за период от две години. Съгласно членове 1464 B и 1464 C от ОДК, след решение на компетентните органи на местно самоуправление тези новосъздадени дружества могат също да се ползват от освобождаване от професионален данък и от поземлен данък за период от две години.

5 Член 1 от Решението обявява тази схема за помощ за несъвместима с общия пазар и установява, че тя е приложена неправомерно от гледна точка на член 88, параграф 3 ЕО.

6 Член 2 от същото решение обаче изключва от определението за държавна помощ предоставените освобождавания, които отговарят на условията, посочени в Регламент (ЕО) № 69/2001 на Комисията от 12 януари 2001 година относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора за ЕО относно помощта de minimis (ОВ L 10, стр. 30) или в приложимите към момента на предоставянето им правила de minimis.

7 Впрочем член 3 приема за съвместими посочените в член 1 помощи, които отговарят на условията, изложени в Известие на Комисията относно схемите за регионални помощи от 1979 г. (ОВ C 31, стр. 9), в Насоките на Комисията относно държавните помощи с регионална насоченост от 1998 г. (ОВ C 74, стр. 9) или в Регламент (ЕО) № 70/2001 на Комисията от 12 януари 2001 година относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора за ЕО по отношение на държавните помощи в полза на малките и средни предприятия (ОВ L 10, стр. 33).

8 Член 5 разпорежда възстановяването на неправомерните и несъвместими помощи по следния начин:

„Франция взима всички необходими мерки за възстановяване от страна на бенефициерите на отпуснатите въз основа на посочената в член 1 схема помощи, различни от посочените в членове 2 и 3, и предоставени им неправомерно.

Възстановяването се извършва незабавно, по предвидения от националното право ред, доколкото той позволява незабавно и ефективно изпълнение на настоящото решение […]“ [неофициален превод]

9 Член 6 гласи:

„В срок от два месеца, считано от датата на нотифициране на настоящото решение, Франция уведомява Комисията за мерките, взети и предвидени за да се съобрази с него.“ [неофициален превод]

10 Член 7 добавя:

„Франция предоставя тези сведения въз основа на приложения към настоящото решение формуляр и съставя изчерпателен списък на предприятията, ползвали се от освобождаванията, предоставени съгласно посочената в член 1 схема, и на внесените във всеки отделен случай суми.

Франция изготвя списък на предприятията, които не отговарят на условията, посочени в Регламент [№ 69/2001], в правилата de minimis, приложими към момента на отпускане на помощта, в Регламент [№ 70/2001], в Известието от 1979 г. относно схемите за регионални помощи или в Насоките от 1998 г. относно държавните помощи с регионална насоченост, ползвали се от помощите, предоставени въз основа на посочената в член 1 схема. В този списък се уточнява и сумите на помощите, от които се е ползвало всяко предприятие.“

11 След изтичане на предвидения в Решението двумесечен срок за съобщаване на взетите и предвидени мерки за неговото изпълнение, след размяна на писма, включително напомнителни, Комисията решава да предяви настоящия иск, тъй като счита, че Френската република все още не е пристъпила към изпълнението му.

По иска

Доводи на страните

Доводи на Комисията

12 Комисията твърди, че Френската република е извършила нарушение, като не е събрала нито една държавна помощ в изпълнение на решението.

13 Също така уточнява, че самата тя е приела наличието на абсолютна невъзможност за изпълнение по отношение на периода между 1991 г. и 1993 г., тъй като при липсата на налични фискални сведения за този период не могат да бъдат установени бенефициерите на помощите през този период.

14 Все пак тя изключва абсолютната невъзможност за изпълнение за периода след 1993 г.

15 Що се отнася до преустановилите дейността си предприятия бенефициери, посочени в кореспонденцията относно изпълнението на Решението, Комисията изтъква, че в случай на прехвърляне на активите е важно да се изследват финансовите условия на сделката, за да бъде сигурно, че прехвърлянето е било осъществено в съответствие с пазарните условия.

16 Съгласно съдебната практика при спазване на това условие елементът на помощ може да се смята за включен в покупната цена, така че по принцип не може да се смята, че купувачът се е ползвал от предимство (Решение от 20 септември 2001 г. по дело Banks, C-390/98, Recueil, стр. I-6117, точка 77 и Решение от 29 април 2004 г. по дело Германия/Комисия, C-277/00, Recueil, стр. I-3925, точка 80), тъй като ползата от помощта остава у прехвърлителя.

17 В случай че не съществувал истински пазар за някои имущества, прехвърлени след преустановяване на дейността, можело да се използват други ориентири и критерии, за да се провери евентуалното прехвърляне на помощта на приобретателя.

18 Във всеки случай възстановяването на помощта не можело да бъде поставено в зависимост от посочването на размера на помощта в акта за прехвърляне на активи. В противен случай щяло да бъде изключително лесно да се осуети полезното действие на нормите относно държавните помощи. Щяло да е достатъчно страните по сделка с цена, по-ниска от пазарната, да пропуснат да споменат в договора прехвърлянето на помощта. Проверката на наличието на прехвърляне на помощта на приобретателя обаче не можело да зависи само от волята на страните по сделката.

19 Комисията уточнява, че твърдението ѝ за нарушение, изведено от член 10 ЕО, не трябва да се разглежда като отделно от изведеното от неизпълнението на членове 5 и 6 от Решението. Предназначението му било просто да изтъкне прекомерно бавното съобразяване на френските власти с посоченото решение.

Доводи на Френската република

20 Френската република смята, че са били приложени всички възможни мерки за изпълнението на решението. Възстановяването обаче било невъзможно, що се отнася до преустановилите дейността си предприятия бенефициери.

— По възстановяването на помощите от бенефициерите, които не са преустановили дейността си

21 Френската република изброява различни трудности, срещнати при установяване на бенефициерите, при изчисляване на размера на подлежащите на възстановяване помощи, както и при избора и осъществяването на процедурите по възстановяването. Според нея тези трудности представляват външни препятствия, свързани с мащаба и сложността на осъществяването на възстановяването.

22 Срещнатите при установяване на бенефциерите трудности били свързани, първо, що се отнася до финансовите 1991 г., 1992 г. и 1993 г., с нормата на вътрешното право, която задължава да се съхраняват счетоводни документи само за период от десет години.

23 За следващите години те били свързани с обстоятелството, че схемата за помощи не предполагала непременно конкретно установяване на бенефициерите в рамките на система на деклариране. Ето защо било необходимо допитване до компетентните териториални служби.

24 Френската република изтъква, че на 16 март 2005 г. е предала на Комисията списък с 55 предприятия, ползвали се от помощ с брутен размер, надвишаващ максимално позволения размер в Общността с повече от 1 милион евро между 1994 г. и 2002 г.

25 Тя добавя, че на 7 юли 2006 г. в отговор на писмо на Комисията от 26 април 2006 г., с което същата я приканва да предаде списък с всички предприятия, ползвали се от освобождаване от данъци, надвишаващо 100 000 EUR, тя е предала:

— списък с 464 предприятия бенефициери, за които не съществува задължение за възстановяване въз основа на общностните разпоредби относно помощите de minimis, регионалните помощи и помощите за малките и средни предприятия (наричани по нататък „МСП“),

— списък със 105 предприятия бенефициери, които въз основа на решението са длъжни да възстановят нетна помощ, по-малка от 200 000 EUR.

26 Към депозираната на 22 октомври 2007 г. писмена дуплика тя прилага списък с 88 предприятия, които трябва да възстановят помощ, надвишаваща 200 000 EUR.

27 Що се отнася до трудностите, срещнати при определяне размера на помощите, които трябва да бъдат възстановени, Френската република ги свързва на първо място с членове 2 и 3 от Решението.

28 Тя отбелязва, че размерът на подлежащите на възстановяване помощи е този на освобожданията, които не попадат в приложното поле на споменатите членове 2 и 3. Все пак според нея както за определянето на предприятията бенефициери, определянето на размера на помощите изисквал събиране на сведения от всички дирекции на данъчните служби на департаментите чрез справка в пълното данъчно досие на съответните предприятия. Всъщност правените на национално равнище данъчни декларации не съдържали някои сведения, необходими за прилагането на общностната рамка относно регионалните помощи и помощите за МСП.

29 Френската република отбелязва, че Комисията е направила някои отстъпки при прилагането на споменатата общностна рамка и че при това положение компетентните органи са могли да направят различни изчисления, позволяващи да се определи размерът на подлежащите на възстановяване помощи, отговарящ на размера на освобождаването от данък, намален с размера на помощите, обхванати от общностните актове относно помощите de minimis, регионалните помощи и помощите за МСП.

30 На второ място, тя поддържа, че определянето на размера на подлежащи на възстановяване помощи също става по-трудно поради необходимостта да се получи съдействие от засегнатите предприятия. Всъщност тъй като компетентните органи трябвало да разглеждат вземанията за възстановяване като неданъчни вземания, те не разполагали в рамките на националното право по отношение на тези вземания с официална процедура на диалог като предвидената

за данъчните вземания. Освен това сътрудничеството на засегнатите предприятия се оказало необходимо в много случаи, в които нужните сведения не се съдържали в данъчните им досиета.

31 И накрая, що се отнася до трудностите, свързани с предназначените за възстановяването процедури, Френската република подчертава, че прилаганата по отношение на неданъчните вземания процедура изисква последователната намеса на три органа: генерална дирекция „Данъци“, компетентна за събиране на подлежащите на събиране вземания, префекта, в качеството му на разпоредител с посочените вземания, който в това си качество подписва актовете за събирането на публични вземания, и счетоводителите на генерална дирекция „Публично счетоводство“, компетентни за събиране на вземанията. Тя добавя, че за по-голяма ефективност е било решено вземанията да бъдат групирани по департаменти, за да може всеки префект да подписва актовете за събирането на публичните вземания за всички установени в неговия департамент предприятия.

32 В писмената си дуплика Френската република признава, че към датата на изготвянето на същата актовете за събиране на публични вземания все още не са били издадени.

— По възстановяването на помощите от преустановили дейността си бенефициери

33 Френската република изтъква, че в хода на кореспонденцията си с Комисията се е позовала на абсолютна невъзможност за възстановяване по отношение на 204 преустановили дейността си бенефициери.

34 Тя уточнява, че Комисията ѝ е отговорила, че независимо от това:

— при прехвърляне на активите на бенефициер следвало да се увери, че сделката е станала при пазарни условия, за да се избегне прехвърлянето на помощта на приобретателя,

— с оглед на практическите трудности на подобно изследване за всички визирани предприятия приемала контролът да се ограничи до най-значителните прехвърляния на активи.

35 Тя поддържа, че както за прехвърлянията на активи след пряко договаряне, така и за осъществените в рамките на съдебни производства за изготвяне на оздравителни планове и за ликвидация, данъчните органи не могат да преценят дали съответните прехвърляния са извършени при нормални пазарни условия

36 Действително ако съществуваше пазар на недвижимите имоти, не би съществувал пазар на предназначено за промишлени цели имущество втора употреба. За него не би имало никакъв критерий за определяне на пазарна цена в момента на прехвърлянето.

37 Ето защо било невъзможно да се прецени дали в случай на преустановяване на дейността на предприятието прехвърлянето на активите е довело до прехвърляне на помощта на новия приобретател.

38 Френската република подчертава освен това, че:

— не е възможно никакво възстановяване, когато за предприятието не е намерен купувач, и тъй като чисто и просто е изчезнало, то вече няма законен представител,

— в някои случаи активите е могло да бъдат придобити от няколко различни приобретатели.

39 Във всеки случай възстановяването се сблъсквало и с правни пречки.

40 Така що се отнася до предприятията, за които е имало производство по несъстоятелност, не било възможно да се иска изплащане на вземане, което не е предявено пред ликвидатора в дадения срок.

41 Колкото до прехвърлянията на активи на преустановилите дейността си предприятия чрез пряко договаряне, възстановяването на помощта било лишено от всякакво правно основание в хипотезите, при които прехвърлянето на помощта на приобретателя не било вписано в акта за прехвърлянето.

42 Ето защо Френската република остава на становище, че за нея е напълно невъзможно да възстанови помощите, от които са се възползвали преустановили дейността си предприятия.

Съображения на Съда

По възстановяването на помощите

43 В случай на неблагоприятно решение относно неправомерна помощ разпоредено от Комисията възстановяване на тази помощ се извършва съгласно условията, предвидени в член 14, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член [88] от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41), според който:

„[…] възстановяването се извършва незабавно и в съответствие с процедурите по националното законодателство на съответната държава-членка, при условие че те позволяват незабавното и ефективно изпълнение на решението на Комисията. За тази цел и в случая на производство пред националните съдилища

съответните държави-членки предприемат всички необходими стъпки, които са предвидени в съответните им правни системи, включително и временни мерки, без да се засяга правото на Общността.“

44 Според постоянната съдебна практика единственото правно основание за защита, което държава членка може да изтъква срещу предявен от Комисията иск за установяване на неизпълнение на задължения на основание член 88, параграф 2 ЕО, се извежда от абсолютната невъзможност да се изпълни правилно Решението (вж. по-конкретно Решение от 20 септември 2007 г. по дело Комисия/Испания, C-177/06, Сборник, стр. I-7689, точка 46 и цитираната съдебна практика).

45 В случай на трудности по силата на правилото, което въвежда за държавите членки и за институциите на Общността взаимни задължения за лоялно сътрудничество, което именно е в основата на член 10 ЕО, Комисията и държавата членка трябва да си сътрудничат добросъвестно, за да преодолеят тези трудности, при пълно спазване на разпоредбите на Договора, и по-специално на тези относно държавните помощи (вж. Решение от 12 май 2005 г. по дело Комисия/Гърция, C-415/03, Recueil, стр. I-3875, точка 42 и цитираната съдебна практика).

46 Условието за абсолютна невъзможност за изпълнение не е спазено, когато държавата членка ответник се задоволява само да уведоми Комисията за правните, политически или практически трудности, свързани с изпълнението на решението, без да направи реални постъпки пред съответните предприятия за възстановяване на помощта и без да предложи на Комисията алтернативни способи за изпълнение на Решението, които биха позволили преодоляването на тези трудности (вж. по-специално Решение от 14 декември 2006 г. по дело Комисия/Испания, C-485/03—C-490/03, Recueil, стр. I-11887, точка 74 и цитираната съдебна практика).

47 По настоящото дело е важно от самото начало да се отбележи, че дълго време след изтичане на определения в член 6 от Решението срок и на допълнителните срокове, дадени от Комисията по повод на разменената кореспонденция между нея и държавата членка ответник, същата не е възстановила никакви суми към датата на депозиране на исковата молба, нито даже към датата на депозиране на писмената дуплика, почти четири години след приемане на посоченото решение.

— По възстановяването на помощите от бенефициерите, които не са преустановили дейността си

48 В самото начало следва да се отбележи, че помощите, които се отнасят до финансови години 1991—1993, не са предмет на настоящото производство. Още преди образуването му Комисията приема по отношение на тях наличието на абсолютна невъзможност за възстановяване — становище, което тя потвърждава изрично в исковата си молба.

49 В останалата част Френската република не може да поддържа успешно, че сочените трудности представляват външни препятствия.

50 Тези трудности, свързани с установяването на бенефициерите, с изчисляването на размера на подлежащите на възстановяване помощи и с избора и прилагането на процедурите за възстановяване, спадат към вътрешните трудности, които са резултат от действията или пропуските на националните органи.

51 Следва да се отбележи, че изправени пред тези вътрешни трудности, националните органи са обменили становища с Комисията. Така те са отговорили на искания на сведения, описали са срещнатите трудности, предложили са компромиси, които биха могли да разрешат някои от тях, и са поискали инструкции.

52 В началото обаче тяхното участие в тази кореспонденция е било осъществявано със значителни последователни забавяния.

53 Особено докато Комисията отначало, както в член 7, втора алинея от Решението, така и в по-късните си писмени искания, набляга на необходимостта от изготвяне на списък с предприятията, които трябва да възстановят помощите, и от незабавно осъществяване на ефективното възстановяване, а след това се съгласява с облекчаване на условията за прилагане на приложимата рамка на Общността, френските власти:

— упорстват, като ѝ предават списък с 464 предприятия, за които не съществува задължение за възстановяване,

— не правят още през първото тримесечие на 2005 г., с оглед на реалното възстановяване, истински постъпки пред 55-те предприятия, включени в предадения на 16 март 2005 г. списък, които са се ползвали от брутни помощи над максимално позволения размер в Общността, по-големи от 1 милион евро между 1994 г. и 2002 г.,

— по същия начин, считано от юли 2006 г., не правят такива постъпки пред 105-те предприятия, включени в предадения на 7 юли 2006 г. списък, за които има задължение за възстановяване на нетни помощи, по-малки от 200 000 EUR,

— едва на 22 октомври 2007 г., почти четири години след решението, предават като приложение към тяхната депозирана в настоящото производство писмена дуплика списък с 88 предприятия, които трябва да върнат помощ, надвишаваща 200 000 EUR,

— признават в споменатата писмена дуплика, че актовете за установяване на публични вземания все още не са издадени, въпреки че на 12 април 2006 г. съобщават за първо изпращане с краен срок 31 май 2006 г.,

— се позовават на желанието си за ефективност, за да оправдаят групирането на вземанията по департаменти, без обаче това желание да има за резултат издаването дори само на един акт за установяване на публични вземания.

54 Що се отнася до бенефициерите, които не са преустановили дейността си, от изложеното по-горе се установява, че условието за абсолютна невъзможност за изпълнение не е налице и че твърдението за нарушения, изведено от неспазване на член 5 от Решението, е основателно.

— По възстановяването на помощите от бенефициерите, които са преустановили дейността си

55 Следва да се отбележи, че нито в разменената преди настоящото производство кореспонденция, нито в исковата си молба Комисията не упреква държавата членка ответник в неизпълнение на Решението по отношение на предприятията, които чисто и просто са изчезнали, без да се намери купувач за тях.

56 Когато дадено предприятие е в производство по несъстоятелност, възстановяването на предишното положение и отстраняването на нарушението на конкуренцията, настъпило в резултат на неправомерно изплатените помощи, могат по принцип да бъдат осъществени чрез включването в списъка с вземанията на предприятието, произтичащо от възстановяването на съответните помощи (Решение по дело Германия/Комисия, посочено по-горе, точка 85). Ако срокът за предявяване на вземанията е изтекъл, националните органи трябва, когато тя съществува и все още е възможна, да приложат всяка процедура за възстановяване на срока, която в отделни случаи би позволила предявяването на вземане след изтичане на срока.

57 Що се отнася до преустановилите дейността си и прехвърлили активите си бенефициери, националните органи трябва да проверят дали финансовите условия на прехвърлянето са отговаряли на пазарните условия.

58 В този случай елементът на помощта е изчислен по пазарни цени и включен в покупната цена, така че не би могло да се счита, че купувачът се е възползвал от предимство спрямо другите оператори на пазара (Решение по дело Германия/Комисия, посочено по-горе, точка 80). В обратния случай не би могло да се изключи възможността, когато са налице условията за това, приобретателят да

бъде задължен да възстанови въпросните помощи, ако се установи, че той запазва реалните ползи от свързаното с ползването на тези помощи конкурентно предимство (Решение по дело Германия/Комисия, посочено по-горе, точка 86).

59 За нуждите на проверката на финансовите условия на прехвърлянето националните власти могат да вземат предвид по-специално използваната за прехвърлянето форма, например възлагането на публична продан, за което се предполага, че гарантира продажба при пазарни условия.

60 Те могат по-специално да вземат предвид и експертиза, изготвена евентуално по повод на прехвърлянето.

61 Когато активите са били изкупени от няколко различни купувачи, по принцип няма никаква пречка да се провери дали финансовите условия на всички сделки са отговаряли на пазарните условия.

62 В хипотезата на прехвърляне на активи чрез пряко договаряне възстановяването на помощите от приобретателя не може да бъде подчинено на изричното посочване на прехвърлянето на тези помощи в акта. То може да се осъществи, когато приобретателят е трябвало да знае за съществуването на помощите и за осъществявана от Комисията процедура на контрол.

63 В светлината на изложеното по-горе държавата членка ответник не може, за да избегне установяването на неизпълнение на задължения, да се ограничи до излагане на общи и абстрактни твърдения, без да посочи конкретни определени случаи, анализирани в светлината на всички реално осъществени действия за изпълнението на Решението.

64 Да се приеме обратното би означавало чрез логически разсъждения a priori да се изключи всяко изпълнение за всички предприятия от категорията на преустановилите дейността си, при положение че по отношение на тях може да бъде възприета абсолютна невъзможност за изпълнение, когато случаят е такъв, само в зависимост от присъщите за всяко от тях условия.

65 В случая Френската република изтъква в разменената с Комисията кореспонденция абсолютна невъзможност за изпълнение по отношение на 204 преустановили дейността си предприятия. Тя обаче не доказва нито едно конкретно осъществено действие с оглед на изследване на положението на всяко от тях и преценяване дали то налага възстановяване въз основа на изложените по-горе критерии. Тя не доказва и дори да се е възползвала от приемането от страна на Комисията, в рамките на предвиденото в член 10 ЕО сътрудничество, от контрол, ограничен само до най-големите прехвърляния на активи.

66 При тези условия трябва да се заключи и по отношение на преустановилите дейността си бенефициери, че условието за абсолютна невъзможност за

изпълнение не е спазено и твърдението за нарушения, изведено от неспазване на член 5 от Решението, е основателно.

По уведомяването на Комисията относно взетите и предвидени мерки с оглед на изпълнението на Решението

67 Съдът не трябва да изследва основаното на член 6 от Решението искане, целящо осъждането на Френската република, за това че не е информирала Комисията за взетите и предвидени мерки за изпълнение на Решението, тъй като тази държава членка не е изпълнила именно тези задължения в предписания срок (вж. Решение от 20 септември 2007 г. по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, точка 54 и цитираната съдебна практика).

68 Ето защо следва да се приеме, че като не е изпълнила Решението в дадения ѝ срок, Френската република не е изпълнила задълженията, които има по силата на член 5 от това решение.

По съдебните разноски

69 По смисъла на член 69, параграф 2 от Процедурния правилник всяка страна, загубила делото, се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено

такова искане. Тъй като Френската република е загубила делото, в съответствие с искането на Комисията в този смисъл следва тя да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

1) Като не е изпълнила в дадения ѝ срок Решение 2004/343/ЕО на Комисията от 16 декември 2003 година относно схема за държавна помощ, приложена от Франция относно изкупуването на предприятия в затруднено положение, Френската република не е изпълнила задълженията, които има по силата на член 5 от посоченото решение.

2) Осъжда Френската република да заплати съдебните разноски.

Подписи